

EUROPEES PARLEMENT

2009 - 2014

Zittingsdocument

A7-0252/2013

10.7.2013

***I
VERSLAG

over het ontwerp van verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van het statuut van het Hof van Justitie van de Europese Unie met het oog op de uitbreiding van het aantal rechters bij het Gerecht (02074/2011 – C7-0126/2012 – 2011/0901B(COD))

Commissie juridische zaken

Rapporteur: Alexandra Thein

Verklaring van de gebruikte tekens

- * Raadplegingsprocedure
- *** Goedkeuringsprocedure
- ***I Gewone wetgevingsprocedure (eerste lezing)
- ***II Gewone wetgevingsprocedure (tweede lezing)
- ***III Gewone wetgevingsprocedure (derde lezing)

(De aangeduide procedure is gebaseerd op de in de ontwerptekst voorgestelde rechtsgrond.)

Amendementen op een ontwerptekst

Door het Parlement aangebrachte wijzigingen op de ontwerptekst worden in ***vet cursief*** aangegeven. De markering in *mager cursief* is een aanwijzing voor de technische diensten en betreft passages in de ontwerptekst waarvoor een correctie wordt voorgesteld met het oog op de uiteindelijke tekst (bijvoorbeeld aperte fouten of weglatingen in een taalversie). Dergelijke correcties moeten worden goedgekeurd door de betrokken technische diensten.

In de koptekst van een amendement op een bestaande tekst, waarvoor in de ontwerptekst wijzigingen worden voorgesteld, wordt op respectievelijk de derde en vierde regel verwezen naar de bestaande tekst en naar de bepaling in kwestie. Tekstdelen die worden overgenomen uit een bepaling van een bestaande tekst die in de ontwerptekst niet is gewijzigd, maar door het Parlement wordt geamendeerd, worden in ***vet*** gemarkeerd. Een eventuele schrapping van dergelijke tekstdelen wordt als volgt aangegeven: [...].

INHOUD

	Blz.
ONTWERPWETGEVINGSRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT	5
TOELICHTING	11
PROCEDURE	16

ONTWERPWETGEVINGSRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT

over het ontwerp van verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van het statuut van het Hof van Justitie van de Europese Unie met het oog op de uitbreiding van het aantal rechters bij het Gerecht (02074/2011 – C7-0126/2012 – 2011/0901B(COD))

(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)

Het Europees Parlement,

- gezien het verzoek van het Hof van Justitie dat aan het Europees Parlement en de Raad is voorgelegd (02074/2011),
  - gezien de eerste alinea van artikel 254 en de tweede alinea van artikel 281 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan de ontwerphandeling aan het Parlement is voorgelegd (C7-0126/2012),
  - gezien artikel 294, leden 3 en 15, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
  - gezien het advies van de Commissie (COM(2011)0596),
  - gezien de brief van het Hof van Justitie van 8 mei 2012,
  - gezien de brief van de Commissie van 30 mei 2012,
  - gezien de paragrafen 2 en 3 van zijn wetgevingsresolutie van 5 juli 2012 over de ontwerpverordening van het Europees Parlement en de Raad houdende wijziging van het Protocol betreffende het statuut van het Hof van Justitie van de Europese Unie en van bijlage I daarbij¹,
  - gezien artikel 55 van zijn Reglement,
  - gezien het verslag van de Commissie juridische zaken (A7-0252/2013),
1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast;
  2. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad, aan het Hof van Justitie en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

Amendement 1

AMENDEMENTEN VAN HET EUROPEES PARLEMENT

---

¹ Aangenomen teksten, P7_TA(2012)0294.

over de ontwerpverordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van het
Protocol betreffende het statuut van het Hof van Justitie van de Europese Unie
met het oog op de uitbreiding van het aantal rechters bij het Gerecht

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de Europese Unie, en met name artikel 19, lid 2, tweede alinea,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name de artikelen 254, eerste alinea, en 281, tweede alinea,

Gezien het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie en met name artikel 106 bis, lid 1,

Gezien het verzoek van het Hof van Justitie,

gezien het advies van de Commissie,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

I

- (5) Ten gevolge van de geleidelijke uitbreiding van zijn bevoegdheden sinds de instelling ervan, wordt het Gerecht in een steeds groter aantal zaken aangezocht.
- (6) Het aantal zaken dat bij deze rechterlijke instantie aanhangig wordt gemaakt, ***neemt van jaar tot jaar toe***, met als gevolg dat het aantal daarbij aanhangige zaken ***mettertijd*** is toegenomen en de duur van de procedures langer is geworden.
- (7) (7) Deze langere duur is moeilijk aanvaardbaar voor de justitiabelen, met name gelet op de vereisten in artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

- (8) (8) De situatie waarin het Gerecht verkeert, heeft structurele oorzaken die zowel verband houden met het feit dat de instellingen, organen en instanties van de Unie steeds intensiever en op bredere terreinen wetgevend en regelgevend optreden, als met het feit dat de dossiers waarin het Gerecht wordt aangezocht complex zijn, in het bijzonder op het gebied van mededinging en staatssteun.
- (9) Bijgevolg moeten de maatregelen worden genomen die nodig zijn om aan deze situatie het hoofd te bieden, waarbij de door de Verdragen geboden mogelijkheid om het aantal rechters bij het Gerecht uit te breiden, ertoe kan leiden dat op korte termijn zowel het aantal aanhangige zaken als de buitensporig lange duur van de procedures bij deze rechterlijke instantie wordt teruggebracht.
- (9bis) Deze maatregelen moet ook een regeling omvatten die een duurzame oplossing biedt voor de kwestie van de herkomst van de rechters, omdat de huidige verdeling van rechtersposten tussen de lidstaten niet ongewijzigd kan worden overgenomen in een situatie waarin er meer rechters dan lidstaten zijn.*
- (9 ter) Volgens artikel 19, lid 2, VEU bestaat het Gerecht uit ten minste één rechter per lidstaat. Omdat het geografisch evenwicht en de medeweging van de respectieve nationale rechtsorden daardoor al is gewaarborgd, behoren de extra rechters uitsluitend op grond van hun professionele en persoonlijke geschiktheid te worden benoemd, gelet ook op hun kennis van de rechtsstelesels van de Europese Unie en van de respectieve lidstaten. Er zouden dan echter uit één lidstaat niet meer dan twee rechters mogen worden benoemd,*

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Het Protocol betreffende het Statuut van het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt als volgt gewijzigd:

6 bis. *In artikel 47 wordt de eerste alinea vervangen door:*

"Artikel 9 bis, de artikelen 14 en 15, artikel 17, eerste, tweede, vierde en vijfde alinea, en artikel 18 zijn van toepassing op het Gerecht en op zijn leden."

7. Artikel 48 ■ komt als volgt te luiden:

„In het Gerecht hebben één rechter per lidstaat en twaalf extra rechters zitting. Er zijn niet meer dan twee rechters uit één lidstaat.

Alle rechters hebben dezelfde status en dezelfde rechten en plichten.

'De gedeeltelijke vervanging van de rechters die om de drie jaar plaatsvindt, betreft bij een even aantal rechters beurtelings één helft van de rechters, en bij een oneven aantal rechters beurtelings een even aantal en een oneven aantal, te weten het eerstvolgende kleinere getal.'

7a. *Het volgende artikel wordt ingevoegd:*

“Artikel 48 bis

Voor de per lidstaat te benoemen rechters berust het recht van voordracht bij de regering van de desbetreffende lidstaat.“

7b. *Het volgende artikel wordt ingevoegd:*

“Artikel 48 ter

- 1. De extra rechters worden benoemd ongeacht uit welke lidstaat de kandidaat afkomstig is.*
- 2. In de procedure voor de benoeming van een of meer van de twaalf extra rechters kunnen de regeringen van alle lidstaten kandidaten voordragen. Bovendien kunnen aftredende rechters bij het Gerecht zich persoonlijk, bij schrijven aan de voorzitter van het in artikel 255 Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie bedoelde comité, kandidaat stellen.*
- 3. In de procedure voor de benoeming van een of meer van de twaalf extra*

rechters brengt het in artikel 255 Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie bedoelde comité advies uit over de geschiktheid van de kandidaat voor de uitoefening van het ambt van rechter in het Gerecht. Het comité voegt bij dit advies over de geschiktheid van de kandidaten een lijst van de kandidaten die op grond van hun ervaring op hoog niveau het meest geschikt voorkomen, in volgorde van verdienste. Deze lijst bevat de namen van ten minste tweemaal zoveel kandidaten als het aantal door de regeringen van de lidstaten in onderling overleg te benoemen rechters, aangenomen dat er voldoende geschikte kandidaten zijn.“

Artikel 3

1. *Deze verordening treedt in werking op de eerste dag van de maand na die van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie.*
2. *De twaalf extra, na inwerkingtreding en op grond van deze verordening te benoemen rechters aanvaarden hun ambt onmiddellijk na de eedsaflegging.*

De ambtstermijn van zes van deze rechters, die bij loting worden aangewezen, eindigt zes jaar na de eerste gedeeltelijke vervanging van het Gerecht na de inwerkingtreding van deze verordening. Het mandaat van de zes overige rechters eindigt zes jaar na de tweede gedeeltelijke vervanging van het Gerecht volgend op de inwerkingtreding van onderhavige verordening.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te ..., ...

Voor het Europees Parlement

Voor de Raad

De voorzitter

De voorzitter

TOELICHTING

1. Opdeling van de wetgevingsprocedure in twee gedeelten

Dit verslag behandelt het tweede gedeelte van de wetgevingsprocedure ter wijziging van het statuut van het Hof van Justitie. Ten aanzien van een deel van de voorgestelde wijzigingen – verhoging van het aantal rechters – werd in het voorjaar van 2012 duidelijk dat hierover in de Raad geen overeenstemming te bereiken viel. In beginsel bestrijdt niemand dat het aantal rechters omhoog moet. Maar omdat het aantal extra te benoemen rechters in ieder geval onder de 27 blijft, zullen niet alle lidstaten een extra rechter kunnen voordragen. De selectiecriteria zullen dan zo uitwerken dat slechts enkele staten een tweede rechter kunnen leveren. De criteria voor de selectie van de extra rechters zijn dan ook omstreden.

De Commissie juridische zaken heeft daarom besloten het voorstel voor een verordening in twee delen te splitsen. Het niet-omstreden deel met betrekking tot de wijzigingen van het statuut werd nog voor de zomer van 2012 in stemming gebracht en is intussen als wetgeving aangenomen. In het onderhavige tweede deel moet een oplossing worden gevonden voor de kwestie van het aantal extra rechters in het Gerecht (van eerste aanleg), en de criteria voor hun selectie.

2. Gestaaft toenemende werkdruk bij het Gerecht van de Europese Unie (Gerecht van eerste aanleg)

De laatste jaren was het aantal zaken dat bij het Gerecht wordt afgedaan lager dan het aantal zaken dat aanhangig werd gemaakt, zodat het aantal aanhangige zaken gestaag toenam. Pas in 2012 werd deze trend doorbroken: er werden toen in totaal 617 zaken aangebracht en 688 afgedaan. In totaal waren per 31 december 2012 precies 1237 zaken aanhangig. Ter vergelijking: In 2007 werden 522 zaken aanhangig gemaakt en werden er 397 afgedaan. Per 31 december 2007 waren er 1154 zaken aanhangig. De cijfers laten ten eerste zien dat het aantal zaken een stijgende tendens vertoont en ten tweede dat de productiviteit bij het Gerecht dankzij interne reorganisatiemaatregelen aanzienlijk is gestegen.

Ondanks zijn aanzienlijke inspanningen kan het Gerecht de groeiende werklust niet meer dragen. In de cijfers zijn de verzoeken om versnelde behandeling of om voorlopige maatregelen niet begrepen, maar ook deze vergen een grote inzet van middelen.

De huidige groei van de werkdruk is toe te schrijven aan a) uitbreiding van ontvankelijke beroepen; b) de toegenomen litigatie na de toetredingen van nieuwe lidstaten in 2004 en 2007; c) de rechtszaken die voortvloeien uit de voortschrijdende Europese integratie, waarmee immers een intensievere en bredere wet- en regelgeving door de organen, instellingen en instanties van de Unie is gemoeid, en d) de grotere aantallen rechtszaken over inschrijving van gemeenschapsmerken. Opmerking verdient dat veel van deze oorzaken niet waren voorzien.

3. Reactie van het Gerecht

Het Gerecht is bij dit alles niet werkeloos blijven toezien. In de eerste plaats werd het reglement voor de procesvoering gewijzigd in die zin, dat in intellectuele-eigendomszaken thans zonder mondelinge behandeling kan worden beslist; deze zaken kunnen daardoor sneller worden afgehandeld.

Ten tweede had in 2007 een reorganisatie in het Gerecht plaats in acht verschillende kamers en een kamer voor hogere voorziening. Verder is een dynamisch dossierbeheersysteem ingevoerd. Ten derde wordt het rapport ter terechtzitting in alle zaken in verkorte vorm opgesteld. Ten vierde kan de president nu nieuwe zaken toewijzen aan kamers die zich reeds buigen over geschillen met een gelijksoortige rechtsvraag. Ten vijfde zijn er nieuwe methoden voor het opstellen van arresten en beschikkingen ingevoerd. Ten zesde werden er hoogwaardige computersystemen ingevoerd waarmee documenten meteen beschikbaar kunnen worden gesteld en een snelle gegevensuitwisseling tussen de kabinetten onderling en tussen de kabinetten, de griffie en de verschillende diensten van het Gerecht mogelijk is

4. Mogelijk plan van aanpak

Ondanks al deze verbeteringen acht het Gerecht een structurele oplossing dringend geboden. De Verdragen voorzien in twee mogelijke hervormingen:

- a) instelling van gespecialiseerde rechtbanken;
- b) uitbreiding van het aantal rechters in het Gerecht door wijziging van artikel 48 van het statuut.

In het kader van het eerste gedeelte van het wetgevingsproces werd de oprichting van gespecialiseerde kamers binnen het Gerecht door het Hof afgewezen. De werklast van het Gerecht kan dus alleen door uitbreiding van het aantal rechters worden verlicht.

In verband hiermee heeft de rapporteur zich op 17 januari 2013 naar Luxemburg begeven om deze vragen te bespreken met de president, de griffier en de rechters van het Gerecht en ook met de president van het Hof van Justitie. Ook vond op 24 april 2013 in Brussel een hoorzitting plaats.

5. Het aantal extra rechters

Het Hof stelt een uitbreiding van het aantal rechters voor met twaalf, tot een totaal van 39 rechters. De rapporteur acht het wel aangetoond dat het Gerecht extra rechters nodig heeft. Het precieze aantal is moeilijk te bepalen en te onderbouwen. Volgens de analyse van de Begrotingscommissie¹ zou elke extra rechterspost, met inbegrip van de bijbehorende secretariaatskosten enz., ongeveer 1 miljoen euro per jaar kosten. Niettegenstaande de moeilijke begrotingssituatie van de EU resp. de lidstaten beschouwt de rapporteur een uitbreiding met 12 extra rechtersposten als adequate maatregel. De rechter moet zijn controlerende taak kunnen uitoefenen en wel binnen een redelijke termijn. Dat verwachten de burgers als behorend bij het rechtsstaatbeginsel.

---

¹ Advies van 27.1.2012, rapporteur Angelika Werthmann.

6. De selectie van de rechters

Het Hof gaat in zijn voorstel niet in op de vraag hoe de extra te benoemen rechters moeten worden geselecteerd. Dit is vanouds een aangelegenheid van de lidstaten, waarbij in artikel 19, lid 2, VEU slechts is vastgelegd dat het Gerecht ten minste één rechter per lidstaat telt. Uit de besprekingen tot dusver is duidelijk geworden dat hier voor de lidstaten een uiterst gevoelige statuskwestie ligt.

In beginsel zijn er twee oplossingsmogelijkheden denkbaar. Ten eerste bestaat de mogelijkheid om zoals tot dusver rechters op grond van hun herkomst uit de ene of de andere lidstaat te kiezen. Omdat, zoals hierboven reeds opgemerkt, niet alle lidstaten steeds een extra rechter kunnen leveren zou dan een roulatiesysteem nodig zijn.

Ten tweede is er de mogelijkheid dat de extra rechters uitsluitend op grond van hun professionele geschiktheid worden voorgedragen. Dat is de benadering die ook de Commissie voorstaat.

7. Mogelijke roulatiesystemen

De rapporteur gelooft dat een oplossing dringend geboden is. Nog belangrijker dan de vraag welk selectiesysteem moet worden gehanteerd, is dat er snel extra rechters voor het Gerecht beschikbaar komen. De rapporteur staat daarom open voor alle compromisvoorstellen, in het bijzonder van de zijde van het Hof of van het Gerecht. Wel wil zij enkele kanttekeningen plaatsen bij elk van beide oplossingsvarianten.

Bij de discussies tussen de instellingen en de lidstaten werden er meerdere verschillende roulatiesystemen voorgesteld:

- a) een volledig egalitaire roulatie waarbij alle lidstaten op dezelfde voet het recht hebben een tweede rechter te leveren;
- b) een roulatie waarbij onderscheid geldt naar de grootte van de lidstaten. Grotere lidstaten stellen daarbij vaker dan de kleinere een tweede rechter ter beschikking;
- c) een roulatie waaraan alle lidstaten deelnemen maar waarbij de rechters uit de grotere lidstaten voor twee ambtstermijnen worden benoemd;
- d) een gemengd roulatiesysteem waarbij de grotere lidstaten altijd een tweede rechter leveren en de kleinere alleen beurtelings;
- e) een roulatie bij "trekking" waarbij voor elke te bezetten rechterspost bij loting wordt uitgemaakt welke lidstaat de te benoemen rechter mag voordragen;
- f) een van bovengenoemde systemen, waarbij de extra rechtersfuncties om te beginnen slechts voor een bepaalde periode worden ingesteld, bv. voor zes jaar.

8. Het vergeten criterium van professionele geschiktheid

In het algemeen valt aan te merken dat geen van de hierboven genoemde roulatiesystemen kan overtuigen. De tot nu toe geldende wettelijke regeling – elke lidstaat levert een rechter – moet een zeker evenwicht tussen de lidstaten en de verschillende rechtsculturen waarborgen. Daarvoor bestaan tot op zekere hoogte ook goede redenen.

Uiteindelijk gaat het er echter niet zozeer om dat voor een rechtersfunctie een geschikte jurist uit een bepaalde lidstaat wordt voorgedragen, maar dat de meest geschikte kandidaat uit de EU als geheel wordt voorgedragen. Met name de burgers moeten erop kunnen vertrouwen dat de meest geschikte (en niet enkel geschikte) rechters over hun belangen beslissen.

Dat geldt voor de selectie van rechters voor het Gerecht voor ambtenarenzaken reeds als de norm. Ingevolge artikel 3, lid 4, van bijlage I bij het statuut geeft het aldaar bedoelde comité niet slechts advies over de geschiktheid van de kandidaten, maar voegt bij dit advies ook een lijst van de kandidaten met de meest passende ervaring op hoog niveau.

Ook voor het Gerecht zou in de toekomst een dergelijke lijst kunnen worden opgesteld door het in artikel 255 VWEU bedoelde comité. Tot dusver heeft dit comité alleen tot taak, de door de lidstaten voorgedragen kandidaten op hun geschiktheid te toetsen. In enkele gevallen zijn er wel eens kandidaten ongeschikt verklaard. De regeringen van de lidstaten zijn weliswaar niet aan de aanbevelingen van het comité gebonden, maar tot op heden hebben ze die aanbevelingen steeds opgevolgd. Men kan zich ook moeilijk voorstellen dat een tot ongeschikt "bestempelde" rechter toch zou worden benoemd.

Ook valt niet te verwachten dat uit één lidstaat meer dan twee rechters zouden worden benoemd. Dat leert de ervaring die bij het ambtenarengerecht met de kandidatenlijst is opgedaan. Wegens de ingevolge artikel 253 VWEU vereiste onderlinge overeenstemming tussen de regeringen van de lidstaten zou, indien er meerdere kandidaten uit één en dezelfde lidstaat als meest geschikt op de lijst staan, er slechts één worden benoemd en zouden de anderen eenvoudig worden overgeslagen. Dat is ook de reden waarom er op de lijst meer kandidaten moeten worden geplaatst dan er te bezetten posten zijn.

9. Voorstel van de rapporteur

Naar de mening van de rapporteur zou het systeem er als volgt moeten uitzien: er zou volgens het thans geldende systeem nog steeds één rechter per lidstaat moeten worden benoemd. Aan het vereiste van geografisch evenwicht is dan voldaan en de nationale rechtsorden worden afdoende meegewogen. De "extra" rechters moeten dan uitsluitend in rangorde van hun geschiktheid worden geselecteerd, ongeacht hun nationaliteit. De regeringen van alle lidstaten mogen kandidaten voordragen. Dat is objectief gerechtvaardigd en komt tegemoet aan de wens van de burger.

Om de ervaring van aftredende rechters niet verloren te laten gaan – bijvoorbeeld doordat zij zich in de ogen van de eigen lidstaat te onafhankelijk van hun regering hebben opgesteld – stelt de rapporteur voor dat aftredende rechters zichzelf rechtstreeks bij het comité kandidaat kunnen stellen.

De mogelijke toekomstige rol van het comité van artikel 255 ingevolge deze voorstellen werd besproken met de huidige comité-voorzitter, de heer Jean-Marc Sauvé, in een hoorzitting op

30 mei 2013. De voorzitter staat over het algemeen positief tegenover idee en deed enkele suggesties voor verbetering waarop in het definitieve verslag uitgebreid wordt ingegaan.

10. Slotopmerkingen van de rapporteur

De rapporteur acht de door het Gerecht aangevoerde argumenten overtuigend en de noodzaak van extra rechtersposten aangetoond. Het is alleszins van belang dat het Gerecht in staat is een zaak binnen een redelijke termijn af te doen.

Het grote probleem blijft echter de benoeming van de rechters; deze kwestie heeft bij de eerste aanzet al tot vertraging geleid. De rapporteur doet in dit verslag een concreet voorstel waarin de nationaliteit van de extra rechters buiten beschouwing blijft. Nationaalpolitieke overwegingen bij de postenverdeling mogen niet ten koste gaan van de rechtsstatelijkheid van de EU.

Omwille van een snelle beslissing stelt de rapporteur overigens voor dat het Parlement zich open opstelt voor compromisvoorstellen van de Raad of van het Hof van Justitie, omdat de uitbreiding van het aantal rechtersposten spoedeisend is. Elke overeenstemming is beter dan verdere vertraging. De thans langdurige gerechtelijke procedures dreigen opnieuw in strijd te komen met het Europees Verdrag voor de mensenrechten.

De commissie vraagt de Raad dan ook om zo snel mogelijk op de voorstellen in dit ontwerpverslag te reageren, en de doelmatigheid van het rechtspraakstelsel van de Unie niet door verder talmen aan te tasten.

PROCEDURE

Titel	Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van het statuut van het Hof van Justitie van de Europese Unie met het oog op de uitbreiding van het aantal rechters bij het Gerecht			
Document- en procedurenummers	02074/2011 – C7-0126/2012 – 2011/0901B(COD)			
Commissie ten principale Datum bekendmaking	Rapporteur(s) 12.6.2012			
Medeadviserende commissie(s) Datum bekendmaking	AFCO 12.6.2012			
Geen advies Datum besluit	AFCO 17.9.2012			
Rapporteur(s) Datum benoeming	Alexandra Thein 8.6.2012			
Behandeling in de commissie	18.9.2012	26.11.2012	19.3.2013	30.5.2013
Datum goedkeuring	20.6.2013			
Uitslag eindstemming	+: –: 0:	23 1 0		
Bij de eindstemming aanwezige leden	Raffaele Baldassarre, Luigi Berlinguer, Sebastian Valentin Bodu, Françoise Castex, Christian Engström, Marielle Gallo, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Sajjad Karim, Klaus-Heiner Lehne, Antonio Masip Hidalgo, Jiří Maštálka, Alajos Mészáros, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Dimitar Stoyanov, Rebecca Taylor, Alexandra Thein, Tadeusz Zwiefka			
Bij de eindstemming aanwezige vaste plaatsvervanger(s)	Sergio Gaetano Cofferati, Eva Lichtenberger, Angelika Niebler			
Bij de eindstemming aanwezige plaatsvervanger(s) (art. 187, lid 2)	Frédérique Ries, Nikolaos Salavrakos, Jacek Włosowicz			
Datum indiening	10.7.2013			